

Spejdernes Magasin

50. årgang nr. 5
Maj 1966

METROPOL...

— Hej DU, se nu lige her. Sådan ser det ud netop nu!

— Ja, det er meget godt, men sig mig nu lige en gang, hvor er det der egentlig?

— Nåh, glemte jeg at fortælle dig det i farten? Jamen, det kan da enhver spejder se!

— Den er go', lad os så blive færdige med den kimsleg! Jeg er forresten ikke *enhver* spejder — fortæl mig det så!

— Det idylliske og så fredelige landskab på billedet er et hjørne af Ermelundssletten set fra Hjortedammen. Her skal der forresten være

søspejderstation med tilhørende bådebro til sommer. Der skal også være Ålborgjoller på søen. De kan lige komme til at svaje her. Søspejderne vil også arrangere en festlig udstilling i stationens bjælkehytte. Her fra Klampenborgvej vil man også kunne få et glimt af selve lejren med dens hovedindgangsportal og store vartegn.

— Ermelundssletten kender jeg godt nok. Det var jo her, der i 1924 for første gang i spejderbevægelsens korte levetid blev afholdt en Jamboree i teltlejr, og det var danske spejderførere, der tilrettelagde den. Senere har der i 1934 og 1946 været afholdt korpslejr derude. Men, hvad er det nu for en lejr, du snakker om?

— Det er Metropol Jamboretten, som Københavns Vestre Distrikt afholder i dagene fra den 28. juli til den 4. august. Tidligere lå Ermelunden, som du sikkert ved, langt uden for byen, man var rigtigt på landet. Nu ligger den næsten midt inde i storbyen. Det er såmænd en af grundene til, at vi har kaldt den Metropol Jamboretten, for Metropol betyder hovedstad. Vi vil også benytte denne anledning til at vise, hvilke vanskeligheder spejderarbejdet har at kæmpe med i tæt bebyggede områder. Vi mangler lejrpladser, skove til at røre os frit i, og afstandene er lange. I Jamboretten viser vi bl. a. med en udstilling, hvorledes vilkårene er i dag, og hvorledes de vil blive i fremtiden.

— Det lyder dyrt alt det dér. Havde det nu alligevel ikke været bedre at lægge sådan en sommerlejr helt ud i den rigtige natur, således som vi spejdere nu en gang bedst kan li' den?

— Joh, måske! Men der er gået sport i det, for det er kun på mange betingelser muligt at gennemføre en spejderlejr derude i dag. Gentofte kommune har bl. a. måttet lægge kloak ind på sletten, fordi man forlanger rigtige toiletter med vand-skylning. Der er naturligvis også trykvand med særlige vaskepladser for spejderne og for opvasken. Vi må ikke grave for mange huller i det fine græstæppe, og affaldet skal derfor samles i de store papirposer, som skraldemændene nu bruger mange steder.

— Hvor mange bliver I så derude denne gang?

(Fortsættes side 85)

I dette nummer:

Spinning — en morsom sport.
Foto: Rasmus Nielsen.

Metropol	82
12th World Jamboree 1967	83
Fotokonkurrencen (skovmænd)	84
Lys over vand (Nye lanterneførbestemmelser)	86
Opfinderklubben	87
Under spejderhatten (Gert Munk-Petersen)	88
Kulsø-ideer (Landnamshytte)	88
Sct. Georgsbudskaberne 1966	90
Opfriskningskursus i førstehjælp	92
Jungle-Nyt	94
Patruljeduelighedstegn	96
Spejder-Tidende	97
Æres-siden	99

12TH WORLD JAMBOREE AUGUST 1ST-9TH, 1967

JAMBOREEN I AMERIKA 1967

— en enestående oplevelse
for det danske hold — !

Om godt et års tid åbner Den 12. Verdensjamboree i Ferragut State Park i staten Idaho i De Forenede Stater.

Naturligvis vil Danmark være repræsenteret og allerede nu begynder planerne for denne pragtfulde tur at tage form. Vi skal her løfte lidt af sløret for de oplevelser, danske spejdere kan glæde sig til.

Der startes med et supermoderne jetfly fra København ca. den 20. juli 1967 og flyves med et par mellem-landinger, f.eks. i Alaska, til den store by San Francisco på den amerikanske vestkyst. Her er det planen at søge gennemført en indkvartering i 4 dage, medens byen og dens fantastiske omegn med den berømte Golden Gate Bridge besøges og beses.

Rocky Mountains opleves

Herefter køres i de elegante amerikanske busser en uforglemmelig 8 dages rundtur i Amerika, bl. a. til staterne Nevada, Utah med den store by Salt Lake City med Mormon-templet. Her passerer det danske hold sikkert den ejendommelige og enorme Store Saltsø, hvis saltindhold er helt oppe på 22 pct. Videre går det pr. bus til Wyomings bjerglandskaber og den verdensberømte Yellowstone National Park, der er 8900 km² stor. Her vil man opleve de varme kilder, gejserne og den mangeartede dyreverden.

Jamboreen

Op gennem staten Montana går det så til Idaho, hvor jamboreepladsen er beliggende i et for danskere helt utroligt terræn med bjerge, søer,

store skove o.s.v. Der bliver en masse at opleve i denne store lejr, bl. a. vil der blive arrangeret en veritabel rodeo med vaskeægte cowboys, der indfanger og tilrider vilde heste — eller forsøger derpå. Når jamboreen den 10. august er sluttet efter den højtidelige afskedsceremoni, drager holdet igen pr. bus gennem staterne. Fra Spokane i Washington går det sydpå langs Stillehavets vidunderlige kyst til Californien, hvor man skal besøge Sequoia National Park, der er kendt for sine helt fantastiske nåletræer, der bliver over 100 meter høje og 12 meter i diameter. Nogle af dem beregnes til over 3000 år gamle.

Så er man igen i San Francisco, det store jet-plan holder parat og nogle timer senere er holdet hjemme på dansk jord igen — en uforglemmelig oplevelse og et minde for livet rigere.

Pris og tilmelding

Men det koster jo nogle penge at sætte sådan noget i værk. Vi regner med at kunne gøre hele denne tur

(naturligvis uden lommepege) for en pris af ca. 4000 kr — men mon ikke, det er det værd. 25 dage i Amerika med utrolige oplevelser hver eneste dag... Jo det er vist oven i købet billigt.

Der vil blive stillet visse krav til deltagerne. Man skal være født mellem 1/8 1949 og 1/6 1953 og være 1. klasespejder, samt være i god kondition og helst kunne noget engelsk.

Turen ledes af korpsets spejderleder, Jørgen Skotte Hansen, og lederen af spejderførertræningen, Mogens Jensen.

Mon ikke det var noget for dig? Begynd med det samme at spare sammen! Foreløbig anmeldelse på særlig blanket (fås på korpsskontoret) skal være os i hænde senest den 1. juli 1966.

NB. Det er desværre kun et begrænset antal, der kan komme med. Vent derfor ikke til alle flyets pladser er besat.

Jørgen Skotte Hansen, Mogens Jensen og Leif Paltorp, int. sec.

SKOVMÆND

Redigeret af Bjørn Glyng

FOTO - KONKURRENCEN

Fotokonkurrencen er slut, og her følger så resultatet. Det var ikke mange billeder, vi fik at vælge imellem. Jeg håber ikke, at det skal tages som udtryk for, at der ikke fotograferes ret meget i skovmandspa-

truljen. Fotografering er nemlig en virkelig spændende og interessant sport. Først jagten på det rigtige motiv, derefter bedømmelsen af, hvordan billedet skal tages. Har man mulighed derfor, tager man jo flere

billeder fra forskellige vinkler, og har man først billedet i »kassen«, så kommer det virkeligt morsomme, nemlig at få negativet til at blive et rigtigt billede.

Det er ikke altid, man er heldig at få et godt negativ, og så er det spændende at arbejde i mørkekammeret med at gøre forsøg på at få et dårligt negativ til at blive til et godt positiv.

Sommerens mange brogede oplevelser står nu for døren. Brug tiden godt, sørg for at få DIN del af oplevelserne med, og brug dit fotografiapparat, så du efter ferien kan genopfriske alt det, som du forhåbentlig nu skal ud til.

Resultatet af konkurrencens to dele blev:

1. Instruktivt skovmandsbillede.

Vinder: Per Østergaard,
5. Sønderbo.

Per har indsendt 4 billeder, hvoraf de 3 udgjorde en instruktiv serie om at tage gipsaftryk. Vi viser her alle tre billeder.

2. Det bedste skovmandsbillede.

Vinder: Michael Christensen,
8. Odense.

Billedet skulle gengive den stemning eller aktivitet, der er i skovmandsarbejdet, og billedet her viser en skovmandspatrulje, som sidder og nyder solnedgangen ved et vandfald ved Narvik.

Begge vinderne vil snarest få tilsendt et gavekort til depotet.

God ferie. Bjørn.

Michael Christensens
vinderbillede

Per Østergårds

instruktive serie

METROPOL

(fortsat fra side 82)

— Vi regner med at blive mindst 1000, men håber, at der vil komme endnu flere, for der er god plads. Tidligere har der vist været næsten 10 gange så mange. Så er der da heldigvis også plads til spejderaktiviteter, konkurrencer, sport og opvisninger. Vartegnet, som bygges op af kasserede telefonmaster, skal også kunne bruges til noget nyttigt ud over at være til pynt. Der indbygges klatretøve, forhindringer, tunneler af tøndes og platforme i forskellig

højde, ja endog en rigtig rutschebane. Det bliver et levende vartegn. Og så regner vi ikke engang med at skulle bruge selve lejrpladsområdet til de store lejrball. De bliver som ved tidligere lejligheder henlagt til den gamle friluftsscenens plads i bunden af Ulvedalene, således at deltagerne kan sidde på de skrænter, der om vinteren flittigt bruges som ski- og kælkebakker. I forbindelse med forældre- og besøgsdagen afholdes et åbent lejrball, og selve lejren slutter onsdag aften med et stort lejrball kun for spejderne.

— Det lyder ganske godt. Kan du fortælle mig mere om jamboretten?

— Det kan jeg godt. Som noget helt nyt i en lejr foregår provianteringen nemlig på den måde, at der indrettes et supermarked, hvori patruljerne kan foretage deres indkøb i forbindelse med madlavningen. Når de handler her, sker det ved hjælp af særlige lejrpenge.

— Er det jeres lejrmerke, der ligger her?

— Både ja og nej! Dette bronzealdersmykke indgår godt nok i lejrens bomærke, men det bliver sådan, at alle deltagerne i lejren skal bære samme tørklæde, netop for at man kan se, at vi er sammen og fælles om den store oplevelse. På dette tørklæde er lejrmerket naturligvis trykt.

Niels.

Tekst: Skipper

Tegning: Gas

NYE LANTERNEFØRINGS-BESTEMMELSER

»Rødt og gult og grønt for øjet svæver« giver et billede af de problemer, som de nye lanterneførbestemmelser rejser for ejere og brugere af mindre sejlfartøjer — for i henhold til de nye søvejsregler må disse betragtes som værende »større end fartøjer under roning«.

»At sejle er nødvendigt« står der i det gamle ord, men i relation til lanterne må fortsættelsen lyde: »men også at leve«; for lige så farligt det kan være at færdes i trafikken på vejene uden lys, vil det være at sejle uden lanterne. I de gamle regler stod der, at et sejlfartøj, og dermed menes altså også en ålborgjolle, fra solnedgang til solopgang (ikke noget med en halv time før og efter — det gælder kun for landkrabber!) skulle føre:

Et rødt lys om bagbord og et grønt om styrbord, eller:

have et sådant lys ved hånden, klar til at vise, når andre fartøjer nærmede sig, eller:

være forsynet med en sammensat lanterne, der kunne vise rødt og grønt lys i samme lygte — naturligvis til hver sin side.

Det samme gælder efter de nye regler, men det synes som om kravene er blevet skærpet lidt, idet sejlfartøjer og sejlskibe der udelukkende fremdrives ved hjælp af sejl, nu yderligere kan — men ikke skal — føre to farvede lys i masten, et rødt over et grønt, men aldrig — gentager ALDRIG — et hvidt lys, med mindre dette er anbragt som agterlys, bagud.

De nævnte røde og grønne toplys er ganske sikkert indført, fordi det ofte er vanskeligt at få de tidligere omtalte sidelys så højt til vejrs, i alle fald på et mindre fartøj, at de bliver let synlige for andre skibe. Endvidere kan dårligt eller overhandigt vejr gøre sit til, at det kan være såre svært at få disse lavtsiddende lys til at brænde samtidig med, at det ene undertiden ved hård krængning mest er til moro for fiskene i vandet, mens det andet vækker undren hos nattefuglene på himlen.

De nye lys er således indført for at gøre sejlfartøjet synligt på længere afstand. Dermed være imidlertid ikke sagt, at de gamle sidelys er blevet overflødige, — nej, slet ikke. De er nemlig stadig lige så påbudte, som de altid har været.

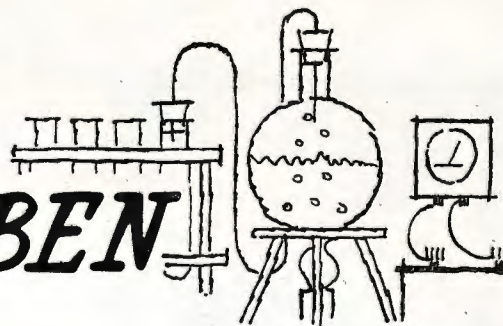
Hvordan bringer vi så lanterne-spørgsmålet i orden? Nogle har vel tænkt sig at benytte disse forstavnsgafler, som mange fiskefartøjer bruger til at anbringe en lanterne i — en sådan gaffel er imidlertid ikke nogen pryd for båden, samtidig med at den kan være noget upraktisk at stuve, når den ikke er i brug, andre har fikse, små elektriske lanterne, men i tilgift som oftest en del kvaler med at holde den nødvendige akkumulator i god stand. Atter andre sværger til de gamle, fine petroleumslanterner anbragt behørigt på lanternebrædder i vanterne, og atter andre vil hellere have en sammensat eller to enkelte lanterne stående i cockpit'et, klar til at vise, når det skønnes nødvendigt.

Alle dele er fuldt lovlige og fuldt tilfredsstillende, men for ganske nylig har jeg set en lille fikks lanterningest, som et nordsjællandsk firma har lanceret: To små Ex-lygter (af cykellygte-slagsen) forsynet med rødt eller grønt glas. Et lille beslag medfølger og kan let skrues på lugerkarmen eller måske anbringes på siden af masten. Den lille lygte er nem at løfte af og tage med hjem i lommen, når batteriet skal skiftes ud. Såvidt jeg kan se, må disse lygter på rimelig vis opfylde bestemmelsen om, at et sejlfartøj — og dermed altså også et søspejderfartøj — er pligtig at føre farvede sidelys. Og køber man så to sæt, så har man jo mulighed for også at få anbragt to lys et sted i nærheden af mastetoppen.

Iøvrigt vil jeg gerne her — som ved det sidste førermøde på *Tørnehage* — kraftigt opfordre til at man, inden den kommende sejlsæson, flittigt studerer de nye lanterne- og vigeregler. Samtidig vil jeg indskærpe overfor d'herre patruljeførere, at vi jo som regel sejler »for sjov«, og at vi derfor er pligtige til — ifølge regler for indre danske farvande — ikke at lægge hindringer i vejen for erhvervssejladren. Altså ikke noget med at holde på til sidste øjeblik i den sikre tro, at I som »rigtige« sejlere ikke agter at gå af vejen for en simpel maskindreven æske. Thi nogen må jo sejle for at leve — vi andre lever jo bare for at sejle!

OPFINDERKLUBBEN

Brændglas

Materialer: 2 urglas, 1 gryde vand og lidt ler.

Mån lægger de 2 glas ned i vandet og klemmer dem sammen.

Så tætner man kanterne med ler (under vandet), så vandet bliver derinde.

Brændglasset er færdigt og kan tages op.

Indsendt af:

Balórs Wémeth, Søborg.

Vækkeuret tænder selv lys

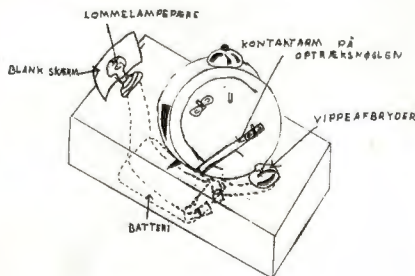
I låget af en flad cigaræske monteres ved den ene ende en fatning med en lommelampepære og ved den anden ende en tumble-afbryder. Nede i kassen lægges et lommebatteri.

Når uret kimer, drejer urets optræksarm sig rundt. Herved drejer kontaktarmen ned og tænder lyset ved kontakten. Kontaktarmen skal ikke være længere, end at den lige kan slå vippeafbryderen til, så den kan blive ved med at køre rundt.

Når vækkeuret ringer en tidlig morgen, er det rart, dersom der samtidig tændes lys, så man nøjagtigt kan se, hvad klokken er og passe tiden, hvis man vil ligge »5 minutter til«!

Indsendt af:

Bent Korsgaard,
Barritskov pr. Barrit.

Hatteløfter

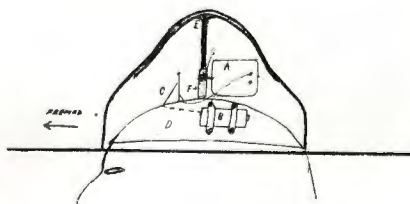
Den virker, når man bøjer hovedet fremad, idet kontakt C slutter kredsløbet. Når hatten er oppe, bøjer man blot hovedet tilbage, så afbryder kredsløbet, og hattens vægt vil gøre sig gældende.

Hvis det er nødvendigt, kan flere batterier tilsluttes i serieforbindelse.

PS: Husk at sætte ledningerne rigtigt på motoren. Det er jo ikke hovedet, der skal op i hatten!

Indsendt af:

Martin Sønderkov, Nykøbing S.

Lav dit eget flaskelys!

Hvorfor ikke lave et flaskelys til stuen, værelset eller til patruljelokalet. Du bærer dig ad på følgende måde:

Saml en masse lysestumper. Dem smelter du så i en gryde (den må gerne være gammel, det lider din moder bedst) og så beder du hele familien om at forlade huset, (eller hvis du er en rigtig spejder tænder du et bål i haven); thi det kommer til at lugte af stearin som bare s....! (Søren). Den smeltede stearin hældes nu på flaske, sådan at forstå, at du først har flettet en lang væge til at sætte i lyset, og desuden må det gerne være en ølflaske, da den så får den rigtige form. For at sætte

lidt kulør på tilværelsen kan du tilsætte den flydende stearin lidt grøn frugtfarve. Når stearinen er størknet, knuses flasken forsigtigt i de beskyttende vinger af et stk. stof. Lyset påføres nu etiketter fra en rigtig ølflaske og stilles ellers på bordet med et askebæger eller lign. under.

God fornøjelse og hold jer muntre!

En ivrig læser.

Månedens vinder

Også denne gang har vi flottet os og tildelt samtlige indsendere en bogpræmie.

Umiddelbart før redaktionens slutning har vi modtaget endnu et bidrag til opfinderklubben. Dette vil blive bragt i næste nr. af Magasinet.

Skal dit indlæg også med næste gang?

Vi præsenterer Gert Munk-Petersen

Der sker noget i korpsets øverste ledelse for øjeblikket.

Først fik nogle af korpsets travlt optagne medlemmer assistenter Det skete sidste efterår. Således

fik Skotte, lederen af spejder- og skovmandsarbejdet, der også har mange andre hverv, en assistent med den opgave at tage sig af skovmandsarbejdets særlige problemer. Hertil blev daværende distriktsassistent for skovmandsarbejdet i Kø-

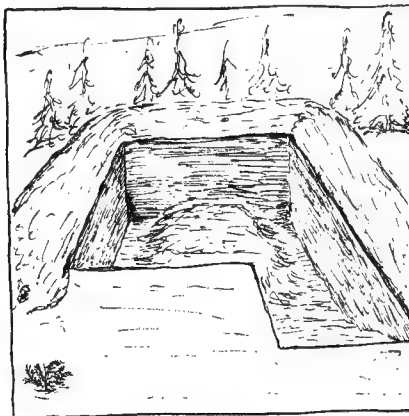
benhavns Vestre Distrikt Gert Munk-Petersen udpeget.

Kort herefter besluttede man imidlertid at udvide selve korpsets ledelse for at få endnu mere arbejde udført effektivt. Der blev derfor blandt andet lagt op til, at skovmandsarbejdet

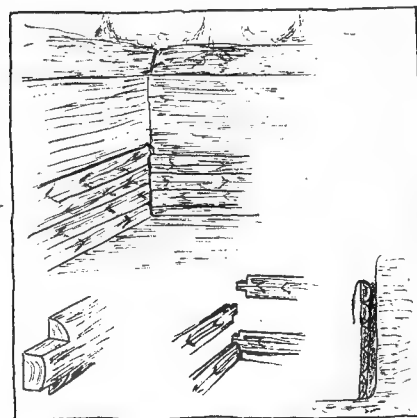
KORPSET

1. Den lave hytte med græstørvstag falder godt ind i landskabet. Den er lun om vinteren også. Kan fyres op med en åben arne, der har aftræk igennem et lyrehul.

2. Udgravningen går ca. 1 meter ned i jorden. Den opkastede jord, kan lægges ved siderne, hvis der ikke kan skaffes græstørv nok til de overjordiske vægge.

3. Hytten fores indvendig med kløvede træstammer, der »læftes« sammen i hjørnerne. Bagved isoleres med plastik og mos eller halm.

skulle have sin egen leder. Korpsets bestyrelse har i marts måned godkendt en række nye medlemmer af korpsets ledelsen, her bl.a. Gert som leder af skovmandsarbejdet.

Gert begyndte som otteårig sin spejdertilværelse som ulveunge på Vesterbro i København i vort broderkorps KFUM-spejderne. Da han havde levet sin ulvetid igennem, var spejderarbejdet på stedet nede i en bølgedal, hvorefter Gert forholdsvis let lod sig overtale af skolekammerater, til at blive spejder hos os. Han blev altså spejder i 3. Vesterbro.

Gert tog hele turen med, blev patruljefører og derpå skovmand i et meget omfattende skovmandsarbejde, der muligvis har været med til at præge hans indstilling lige siden. Herpå blev han tropsassistent, indtil hans gamle trop kaldte ham som tropsfører i 1954. I de følgende år arbejdedes der med liv og lyst i 3. Vesterbro. I 1957 afsluttede Gert sit spejder-Gilwell, som han nu havde haft de bedste forudsætninger for at gennemføre. Indtil 1959 var han stadig en inspirerende tropsfører med god gang i skovmandsarbejdet, men også med stor interesse for det voksende roverarbejde.

Senere valgte hans division ham til at tage sig af skovmandsarbejdet som divisionsassistent i Vesterbro

(Fortsættes side 92)

LANDNAMS-HYTTE

Er der på jeres patruljegrund en ret højtliggende plads, vil I kunne have megen fornøjelse af at lave en Landnamshytte.

Forbilledet for hytten er de grube-huse, som arkæologerne undertiden graver ud på byggepladser fra vikingetiden. De er ikke ret store, ca. 2×3 meter, og stort større skal en patruljehytte nok heller ikke være, hvis den ikke skal blive for dyr eller for uoverkommelig at bygge. Senere kan patruljen jo altid bygge et rigtigt hus på grunden, og så vil landnamshytten være velegnet som »huggehus«, d. v. s. værksted og opbevaringsrum for patruljens værktøj og grej, som den efterhånden får slæbt sammen på grunden.

Materialerne til hytten skal helst kunne skaffes i umiddelbar nærhed og gerne være gratis. Til vægbeklædningen er foreslået flækkede træstammer. Prøv at tale med den nærmeste skovfoged. Det er slet ikke umuligt, at I kan få lov at tage topender fra fældede asketræer; disse er fortrinlige. Fra bøgeopvækster er der også gode muligheder, men her må man i de fleste tilfælde bruge emnet ukløvet. Gran er i regelen det dyreste materiale. Kun hvis I bor i

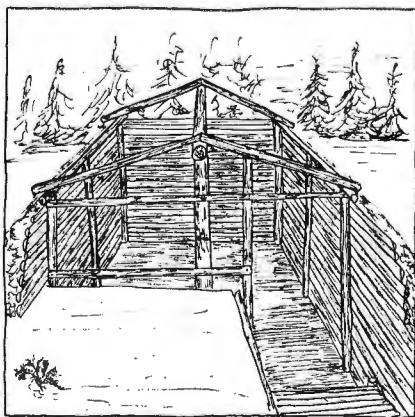
områder med læhegn af hvidgran, er der gode muligheder. Mange hvidgranhegn landet over står for at skulle fældes, fordi granerne er for store og for åbne forneden. Disse hvidgranstammer er nærmest værdiløse, og mange steder vil I kunne få dem for at tage dem. De kløver villigt, når man slår en kile ned i hver knastkreds, og det er godt materiale.

Taget tækkes med græstørv, ligesom den overjordiske ydervæg. Det skal helst være engtørv fra en gammel græseng, og tørvenerne skal ikke skæres tykkere end ca. 5 cm; lyngtørv kan også fint bruges. Under tagtørvnen lægges først et lag halm, derved forhindrer man, at plastiklaget ødelægges af splinter og knaster i træet. Plastiklaget dannes billigt af flere lag roekuleplastik. Det kan dække hele hytten uden skaringer og er uhyre billigt.

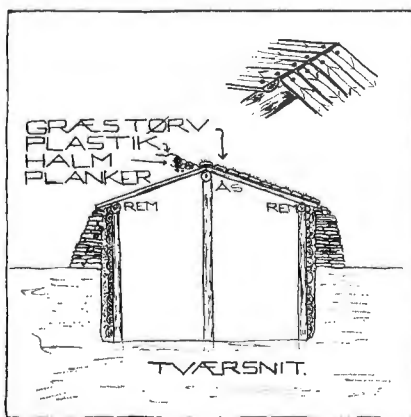
Den frie endevæg laves lettest af granskaller, men selvfølgelig kan man også her benytte kløvede stammer eller evt. brædder. Undgå at bruge vinduer og døre fra et nedrevet hus. Det vil aldrig komme til at harmonere med hytten. Det er sjovt og ikke særlig vanskeligt at smede hængsler til døren, og hvis I snakker godt med den lokale smed, skulle I nok kunne få tilladelse til at lave dem hos ham.

God fornøjelse.

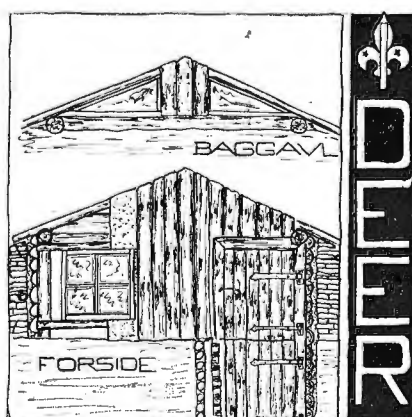
Hartvig.

4. Taget bæres af stolper. Især åsen skal være svær og solid, da den skal bære det tunge tag. Til taget benyttes bedst flækkede træstammer eller svære runde grene. Granskaller holder ikke.

5. Oven på træbeklædningen lægges først et lag halm, ca. 10–15 cm. Oven på dette igen 2–4 lag roekuleplastik, der igen dækkes med græstørv, helst med engtørv fra en gammel græseng.

6. Baggavlen bygges op med jordvæg ligesom siderne, men under taget anbringes et par trekantede vinduer. Forsiden beklædes med granskaller, to lag med tagpap imellem. Dør og vindue af lign. materiale.

Spejdernes Sct. Georgsbudskab 1966

skrevet af William Hillcourt,
Director of scoutcraft,
Boy Scouts of America.

Spejderkammerater i Danmark.

Jeg sidder og skriver dette Sct. Georgsbudskab til KFUM-spejderne i Danmark og Det Danske Spejderkorps i en lejr for spejderførere fra 10 lande på den vestlige halvkugle. Denne lejr ligger i 3000 m's højde oppe i bjergene i et land, som I måske aldrig har hørt tale om: Guatemala i Mellemamerika.

I et par telte i nærheden af mit hører jeg nogle tale engelsk, men ellers hører vi mest spansk i denne lejr, et sprog, der blev bragt herover for 400 år siden af spanske erobrere, der ødelagde aztekernes, mayaernes og inkaernes gamle riger og kultur og gjorde Mellemamerika og det meste af Sydamerika til en del af Spanien.

Det kunne se ud som en tilfældighed, at denne lejrs navn er: »San Jorge Muxbal« = Sct. Georgs Bjerg, men det er ikke tilfældigt, at lejren har fået dette navn, for spejderne i Guatemala og i alle de andre lande i Nord- og Sydamerika har ligesom i Danmark Sankt Georg som forbillede og ideal. De kender ligesom jer den gamle legende om Sct. Georg, der kæmpede med dragen, som hærgede hans land, og dræbte den, og de ved også, at der selv i vore dage er drager, som man må kæmpe imod og overvinde.

Men vore dages drager er ikke af kød og blod som i gamle dage. De drager, vi har at kæmpe med, hedder had og egoisme, fejghed og urene tanker.

Da Baden-Powell grundlagde spejderbevægelsen, viste han alverdens drenge, hvordan de skulle kæmpe med den slags drager. De våben, han gav os, er friluftslivet, der gør os fysisk stærke og selvhjulpne, patruljesystemet, der lærer os samarbejde og venskab, og spejderloven og spej-

derløftet, der skaber spejderånden og giver os moralsk mod og styrke til at kæmpe for alt rent og godt.

Et dejligt spejderår ligger foran jer, hvor I kan vokse og udvikle jer til at blive bedre spejdere, som Baden-Powell ønskede det, og ved at gå ind for det vil I gøre jeres til, at Danmark bliver et bedre land at leve i, og være med til at skabe en bedre verden for os alle.

Held med jeres spejderarbejde, gode lejre og lykke med alle jeres forehavender ønskes jer af alle jeres spejderbrødre på den vestlige halvkugle fra Hudson Bay i nord til Cap

Horn i syd og specielt af jeres ven, en gammel dansk spejder, der nu går under navnet

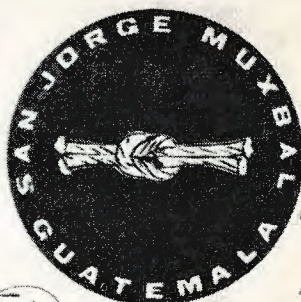
Green Bar Bill.

Bill

Green Bar Bill er opkaldt efter de to grønne striber, som alle patruljeførere i »Boy Scouts of America« bærer på det venstre uniformsærme.

EQUIPO DE

DIRECCION

J. Fernandez

Green Bar Bill

Amelia Ylandalgon
Haroldo Simon

MEXICO

GUATEMALA

EL SALVADOR

HONDURAS

NICARAGUA

COSTA RICA

Cuba
Fernandez

PANAMA

BRASIL

CHILE

U.S.A.

INGLATERRA

DEL CURSO ADIESTRANDO AL EQUIPO
A LOS SCOUTS DE DINAMARCA EN EL DIA DE S. JORGE

1966

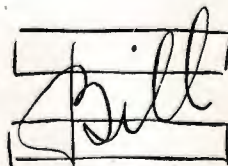
derløftet, der skaber spejderånden og giver os moralsk mod og styrke til at kæmpe for alt rent og godt.

Et dejligt spejderår ligger foran jer, hvor I kan vokse og udvikle jer til at blive bedre spejdere, som Baden-Powell ønskede det, og ved at gå ind for det vil I gøre jeres til, at Danmark bliver et bedre land at leve i, og være med til at skabe en bedre verden for os alle.

Held med jeres spejderarbejde, gode lejre og lykke med alle jeres forehavender ønskes jer af alle jeres spejderbrødre på den vestlige halvkugle fra Hudson Bay i nord til Cap

Horn i syd og specielt af jeres ven, en gammel dansk spejder, der nu går under navnet

Green Bar Bill.

Green Bar Bill er opkaldt efter de to grønne striber, som alle patruljeførere i »Boy Scouts of America« bærer på det venstre uniformsærme.

Hilsen fra de deltagende spejderchefer og førertræningsledere i »5. regionale førertræningskonference« i Guatemala

Tegningen til venstre symboliserer roverarbejdet (rovertvejen), spejderarbejdet (patruljestanden) og ulvearbejdet (ulve-totemet)

DIRECCION

Manuel G. Landolt
Abelardo Simón

SALVADOR

Cuba

IA RICA

U.S.A.

Campeón

ILE

INGLATERRA

EQUIPO

JORGE

1966

Ulvenes Sct. Georgsbudskab 1966

Kære ulve!

I, der har været ulve i nogen tid, har sikkert hørt en del om Mowglis liv i Seconee-koblet.

I har hørt, at Baloo terpede lektier med Mowgli. I almindelighed løb Baloo's små ulveunge-elever deres vej, så snart de havde lært jagtverset om: »Fødder, som ikke gør støj; øjne, som kan se i mørket; øren, som kan høre vindene i deres hule; og skarpe, hvide tænder. Alt dette er broderskabstegn undtagen for Tabagui, sjakalen, og hyænen, som vi hader«.

Men Mowgli måtte lære hele junglens lov, fordi han var en menneskeunge. Og han blev forfærdelig trætt af at gentage det hele hundrede gange. Ofte syntes han vel, at noget af det, han lærte, var unødvendigt. Og sådan synes I vel også, at I lærer unødvendige ting som ulve.

Det er jo bare historier, siger I måske, og det er det også. Men man kan nu godt få brug for noget, man har lært som ulveunge. Til tider overraskende for en selv, måske mere for andre, og det skal I nu høre en historie om.

For et par år siden rejste Peter, en af mine bekendte, til Kenya og Tan-

ganyika på ferie. Her kom han til Serengetisletten, et mægtigt område, hvor vilde dyr kan leve frit. Man må godt besøge det, men ikke gå på jagt.

Bilerne kørte ind i området, hvor elefanter har forkørselsret (det kunne man læse på nogle store skilte). Chaufførerne var vant til at køre rundt i området med turister — de kendte Serengeti og vidste, hvor løverne og elefanterne holdt til.

Da kom de ind i et område, der måtte være sumpet, for Peter gjorde chaufføren opmærksom på, at der voksede planter, der kun gror på sumpede steder, så der skulle han endelig ikke køre hen. (Nu må det lige fortælles, at der ikke er rigtige veje der). Nå, chaufføren mente jo, at han måtte kende Serengeti bedst, for han var vant til at komme der. Sådan en udlænding fra et lille land langt borte skulle ikke komme her og være klog. Men enden blev, at bilen kørte fast i sumpen. Først efter flere timers forløb blev de hjulpet fri. Peters råd havde altså været godt nok.

Bagheera sagde til Baloo: »Hvordan kan Mowglis lille hoved rumme al din lange tale?« — I siger måske: »Hvordan skal jeg nogensinde få taget alle prøverne?« Men I ved jo godt, at en ulv giver aldrig tabt.

Nu skal I forny jeres ulveløfte. I lover at gøre jeres bedste for at holde ulveloven og hver dag at gøre en lille ting, der kan glæde eller hjælpe en anden. Glem ikke jeres løfte for tit, men gør virkelig jert bedste.

God jagt!

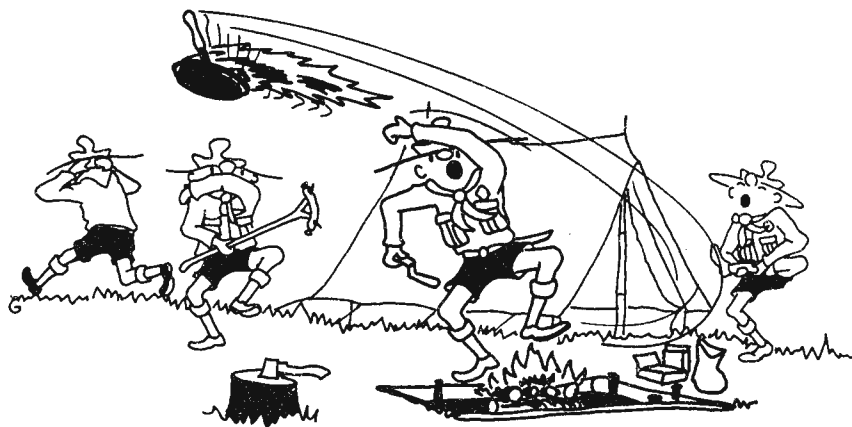
Brune Ulv.

Hilsen fra de deltagende spejderchefer og førertræningsledere i »5. regionale førertræningskonference« i Guatemala

Tegningen til venstre symboliserer roverarbejdet (rovertvejen), spejderarbejdet (patruljestanden) og ulvearbejdet (ulve-totemet)

Opfriskningskursus i førstehjælp

„AF VEJEN MANNE!“

Tekst: Sifon

Tegning: Gas

Gris på gaflen

Ørnepatruljen skal have gris på gaflen. Som sædvanlig går der ild i fedtet på panden med det stegte flæsk, og de høje flammer forskræk-

ker køkkenchefen. Med et snuptag vipper han panden ud af bålet; beklageligvis lige ned over benene på unge Hubert, hvis jammerhyl og calypsodans tyder på, at det ikke er nogen spøg at få sydende fedt i sokkerne. Hurtig handling er påkrævet. Hvad ville du gøre?

(se det rigtige svar på side 99)

Skandale på redaktionen

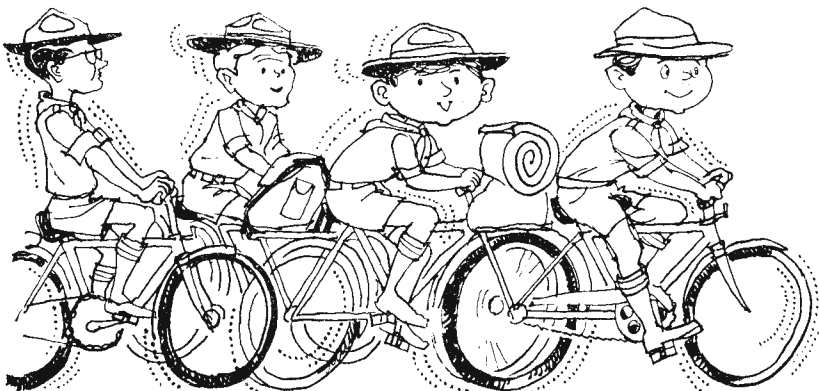
Niels Boye Rasmussen efterterlyses

For nogle måneder siden bragte vi under »internationalt« en indbydelse fra Niels Boye Rasmussen til deltagelse i en engelsk lejr denne sommer.

Vi har modtaget svar fra en inter-
essent, men

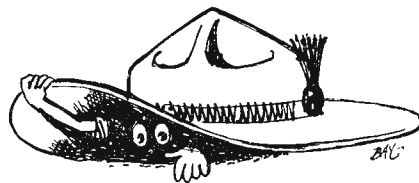
**STOR SKANDALE PÅ
REDAKTIONEN:**

Niels Boye Rasmussens adresse er blevet borte ... og det har ikke været muligt at efterspore ham på nogen måde. Kender du Niels, så bed ham kontakte Magasinets redaktør. Tak!

UNDER SPEJDERHATTEN

(Fortsat fra side 89)

division. Han havde et klart blik for, hvor i skovmandsarbejdet, man skulle sætte ind, hvis det virkelig skulle fænge og vinde videre udbredelse. Mulighederne i et storbyområde er jo ikke de allerbedste for et primitivt skovmandsarbejde.

Også inden for førertræningens forskellige former har Gert siden 1959 fundet lejlighed til at medvirke som tropsassistent, instruktør, Gilwell-»læser« m.m. Senest har han således i påsken været instruktør på TF-kursus på Ravnsø.

Gert har altid lagt stor vægt på, at spejderarbejdet er internationalt.

De tre seneste Jamboreer har også set ham som en meget ivrig deltager. Således var han i 1963 på Marathonsletten i Grækenland tropsfører for Jamboreeholdet, og mange af de nuværende skovmænd vil sikkert huske ham derfra.

Vi kan kun sluttet med at ønske Gert held og lykke med den nye opgave som leder af korpsets skovmandsarbejde. Det vil han få brug for netop nu, hvor mange store problemer står over for deres løsning. Eet er imidlertid sikkert: Gert vil altid gå ind for at gøre skovmandsarbejdet mere attraktivt og tidssvarende for de 16—18 årige ud fra en fast overbevisning om, at et bedre skovmandsarbejde i troppen såvel som i korpset vil være det bedste for korpsets fremtid.

Niels Hjorth.

afsted til sommerens oplevelser

- magasinet ønsker alle læsere god sommerferie
- og på gensyn til august!

JUNGLE- NYT

Junglevisdom

Efter sommer kommer regn, og efter regn kommer våren, siger Akela, og dermed mener han, at man skal bruge de forskellige årstider rigtigt. Nu har I arbejdet hele vinteren på at blive dygtige, nyd nu sommeren, så I kan få kræfter til næste vinter.

Redigeret af Karen Hjorth

Min bedste spejderdag

Lige før jul var vi ude i Arnkil skov for at finde mos og kogler til en juledekoration. Vi gik længe ude i skoven, det var dejligt. Vi fandt desværre ingen kogler, så jeg fik nogle af min moder. Samtidig aflagde jeg og tre andre ulve ulveløftet. Det var en spændende dag.

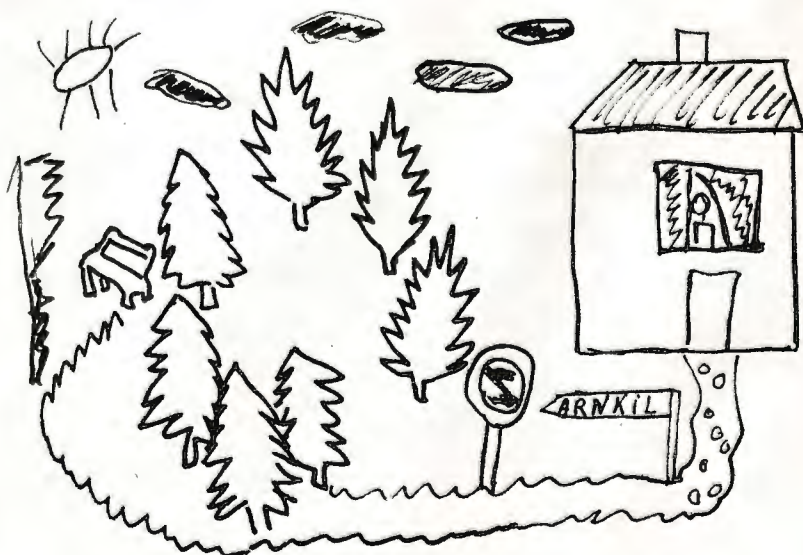
Med spejderhilsen

Tha, 8 år, Ulkebøl flok.

Her har Tha tegnet vejen til Arnkil.

Månedens 30 km tur:

1. Hanstholm flok startede en søndag med 11 raske ulve på 30 km vandring. Det var med lidt vemod, da Jens havde kørt galt på sin cykel om onsdagen, så han hverken kunne eller måtte komme med. Alle 11 fuldførte med »bravour«. Den følgende søndag meldte 4 sig for at gå turen sammen med Jens, så det er rigtige ulve, der er her. Jens fik også sin plade.

Lille ulv

Prøver at finde blad
og frugt fra samme træ

Blev det rigtigt???

I vil møde „lille ulv“
igen i næste nr.

Ulveunger i Sverige:

Der er jo også ulveunger i Sverige. Her ser I nogle af dem. Hvad er det for et dyr, de kikker på og efterligner?

Og forresten, kan I huske, hvilke farver det svenske flag har?

EN ULVETUR

Der var engang, vi var i Hal-kjær skov sammen med spejderne. Ulvene og spejderne blev delt i 2 hold. Jeg var med indianerne, men jeg kan ikke huske, hvad vores fører hed. De andre var soldater. Vi tog herfra kl. 8,45, og vi var dernede kl. 9,15. Vi blev straks smurt ind med farver, og så var det med at få fat på det meste. Vi lavede 2 lejre oppe på en bakke, og ingen måtte tage det, vi satte derind. Der var en høvding af træ, han hed Sitting Bull, og han gav 50 points, der var 5 bjørne, og de gav 25 points, og så var der 17 vildsvin, som gav 15 points hver. Vi skulle have bånd på. Vi fik 3 hver, og vi var 7 ulveunger og nogle spejdere. De bånd, der var tilbage, fik føreren. Vi tog hjem kl. 15.

Hilsen Mysa, Rød bande.

Nu er det den rigtige tid til at tage Holdspiller og Atlet. I skal kunne spille en eller anden form for boldspil helt rigtigt og uden at blive sure, hvis I taber, og I skal kunne springe og løbe. Spørg jeres flokfører.

Ved I...

Ved I, at Zoo har købt en stor gård, sådan at mange af dyrene kan komme på landet og hvile fødderne. De får nemlig engang imellem ondt i benene af den hårde jordbund i løbegårdene hjemme i Zoo.

PATRULJE – DUELIGHEDSTEGN

Fotos: KULSØ 65

Har I hørt om de nye patruljeduelighedstegn. Ellers vil det ikke vare længe, før jeres tropsfører vil have dem i hænde.

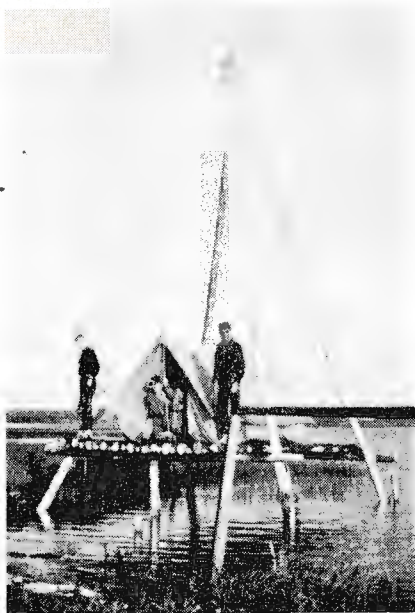
Det nye ved dem er, at duelighedstegnene tages af hele patruljen, der altså samarbejder om løsningen af opgaverne. Når duelighedstegnet er bestået, vil hvert medlem få et duelighedstegn, og der vil endvidere være et særligt mærke, der hæftes på standen.

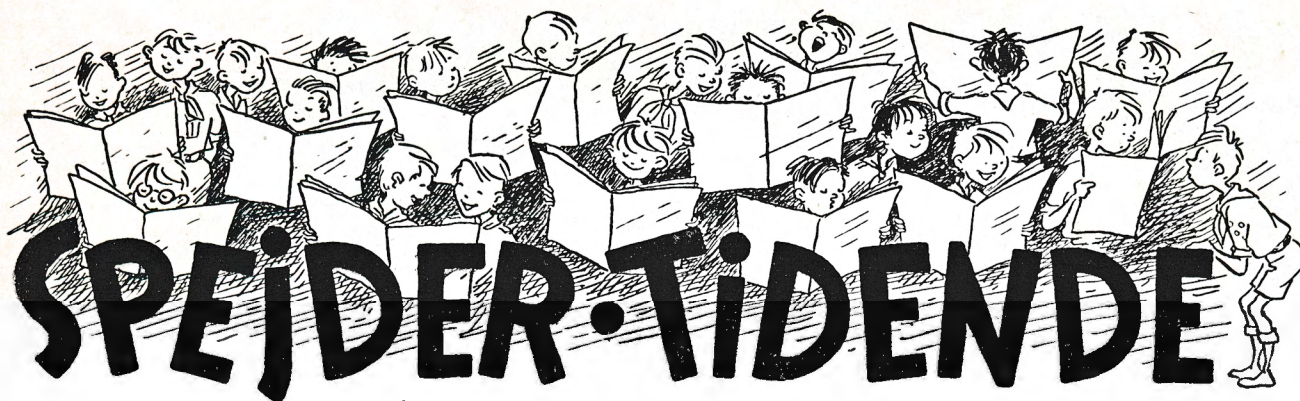
Duelighedstegnene drejer sig om løsning af lidt større opgaver end sædvanlig. Til gengæld er hele patruljen sammen om arbejdet.

Der er foreløbig ti duelighedstegn, hvoraf de syv især henvender sig til de patruljer, der har adgang til en patrulje- eller trops- eller en divisionsgrund.

Arbejdet kan lægges til rette, således at man ved at gøre en patruljegrund brugelig, ved planering, plantning m.m. samt bygning af de ting, der gør den spejdermæssigt i orden: bygning af huggehus (værksted), patruljehytte, bro og tårn, permanente lejrarbejder m.m., efterhånden kan tage alle disse syv duelighedstegn. Hvilket dog forventes at ville tage mere end ét år.

De patruljer, der endnu ikke har adgang til en grund, eller som gerne ville sætte sig ind i, hvordan man skal arbejde med en sådan grund, kan ret anbefales at tage til Kulsø i sommerferien. Her kan de lære en masse og få en masse ideer og måske selv være med til at give nye ideer videre til andre. For i pionerlejren er man pioner i dobbelt forstand; man laver pionerarbejder, og man prøver nye ideer af, der via den nye Kulsøserie, samt Kulsøspalten her i bladet, hurtigst muligt vil blive bragt videre til korpsets øvrige patruljer.

Spejdernyt fra nær og fjern

Redigeret af
O. Torup

Skansevagt og skattejagt

Fra Korsør Søtrop kommer følgende beretning om dens deltagelse i Ørholmløbet, de københavnske søspejders store turnering: »Spejderne, i et antal på ca. 120 fordelt over 7 troppe, ankom lørdag den 5. marts til Collieruphus og fik straks til opgave at fremstille en model af en Ålborgjolle ved hjælp af forskellige materialer og med kniv og økse som eneste værktøj. — Kl. 20 samledes vi omkring den blussende kaminild i den store pejsestue til en hyggelig skansevagt, og en time senere indledte Harding, forklædt som en gæv sørøverkapitajn, jagten på den nedgravede skat. — Patruljerne startede nu på et spændende orienteringsløb

over 15 kilometer og opsogte i natens løb ved hjælp af et »søkort« 12 poster. Det var dog langt fra alle, der nåede igennem til den afsatte tid, og den sidste patrulje var først klar til at kravle i poserne ved 4-tiden søndag morgen. — Efter nogle timers velfortjent søvn blev vi purret ud, og mens løbsdommerne svedte med at regne resultaterne ud, blev der trukket tov udenfor i regnen: Det var gæstetroppen fra Korsør, der havde de fleste kræfter i behold og med sammenbidt energi trak alle modstanderne over stregen. — Delfinerne fra Vedbæk Sø blev nr. 1 i kampen om Høvdingetegnet 1966 med Ternen fra Korsør som nr. 2.«

I mørke er alle spejdere væk

Hvorfor har vi ikke tænkt på det noget før? Selvfølgelig bør en patrulje, der på natløb altid går i den gale side af vejen og mindst to og to, bære refleksbrikker. Det er ikke fordi vi er særlig pylrede i Lillerød, men vort motto er: Gør spildprocenten så lille som mulig, og vi synes derfor, at refleksbrikkerne er en naturlig ting i spejderlommen«.

(Rasmus i Ravnekureren).

Søspejderne i Nakskov har deres på det tørre

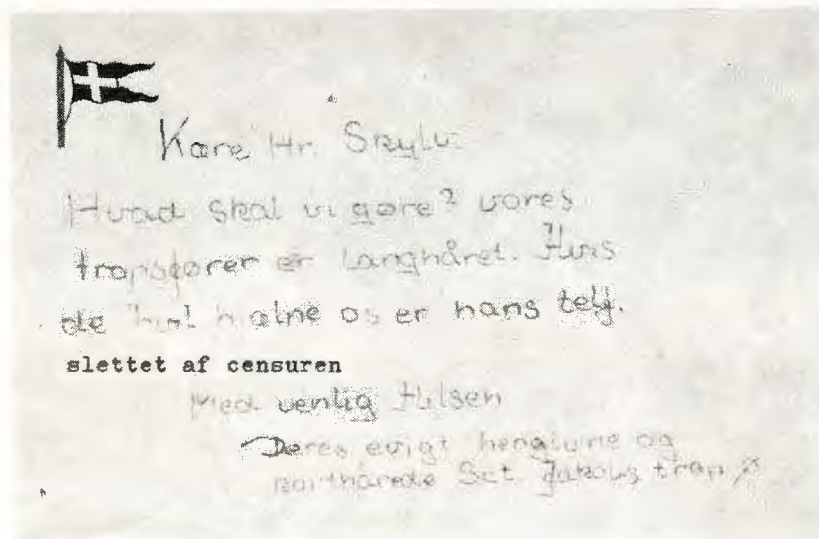
når det gælder modellokale. De har løst problemet på en ikke helt almindelig måde, idet de har indrettet sig i skroget til en båd, som er opstillet på en grund, som er stillet til disposition af kommunen.

HOMENAJE AL ESCULTISMO NACIONAL
PRIMER DIA DE CIRCULACION

Nye spejder-
frimærker fra
Guatemala

Af redaktørens post . . .

Mon ikke
det bare
er GAS?

Hvorfor sultet de?

»Jeg er forbavset over, at hverken spejderne eller Dyrenes Beskyttelse samler ind til sultramte dyr. Hoteller og restauranter må da kunne levere masser af affald. Specielt fuglene trænger til kød og grønt, så de får de stoffer, de trænger til og ikke skal nøjes med brød alene. I skraldespandene er der læssevis af mad. Det er forbavsende, at dyrene skal sulte så længe, før der gøres noget for at hjælpe dem. Det er da også en opgave at lære sine børn hensynet til andre levende væsener, så deres tanker går i de rette baner, og de ikke ender som selvmedlidende, miskendte genier ved storkespringvandet.

Daglig gæst ved søen.«

Ovenstående læserbrev fandtes i B.T. den 18. februar, og uvilkaarligt danner man sig et billede af samtlige spejdere i sluttet flok på vej imod storkespringvandet. — Så galt er det nu heller ikke! — Den 28. januar skriver f.eks. Helsingør Dagblad om, at spejderne foretager indsamling i Helsingørs store boligkvarterer af foder til strandfuglene i Øresund, og i mange troppsblade kan man se, at der rundt omkring gøres en indsats i stilhed. — Spørgsmålet er så: Gøres der nok?

55 års fødselsdag

1. Århus trop fejrede sin 55 års fødselsdag ved arrangementer i weekenden 12.—13. februar, hvortil der var kommet mange gamle spejdere fra hele landet.

Lørdag eftermiddag var der udflugt til troppens hytte i Stjær bakker, og søndag formiddag var der et muntert fødselsdagsløb i Marselisborg-skovene for såvel gamle som unge. Ved en efterfølgende frokost på Frederikshøj kro deltog henved 100 tidligere spejdere, og om aftenen afholdtes stor spejderfest på Østergades hotel.

I anledning af fødselsdagen er der udgivet et festskrift, som er særdeles rigt på billeder fra troppens 55-årige liv.

Også 1. Næstved trop har fejret sin 55 års fødselsdag, det skete den 29. januar ved afholdelsen af et spejderbal, samt fest for forældre og en indbudt kreds af gamle førere.

Festen fik et ganske særligt præg derigennem, at 12 fremmødte gamle tropsførere i løbet af aftenen fortalte hver sin del af troppens historie.

Og så glæder vi os

over at have stiftet bekendtskab med følgende nye blade, som vi byder velkommen:

Snurre-Voddet, der, som de mere vakse allerede har gættet, selvfølgelig kommer fra den nystartede Jens Vævers trop i Balling.

Springstaven hvis navn refererer til den stav, som de gamle marskbønder brugte, når de skulle rundt i marsken til deres forskellige marker. Springstaven er troppsblad for den forholdsvis nye Marsk trop, Bredebro.

Tortur, hvis navn vi har svært ved at sætte i forbindelse med udgiveren: Måge-patruljen i Vitus Bering Trop, Horsens, for så rædselsfulde kan de vel ikke være.

Rapport fra operation Tetrakloronofski

Søndag den 30. januar kl. 09.20 indløste vi som beordret en pakke, der var adresseret til patruljeføberen, på Københavns Hovedbanegård. Den indeholdt følgende: Et stykke ståltråd, et skæg, en æske med polletter og mønter samt en forklaring. Den omhandlede forskellige oplysninger om en vis professor »Tetra-klo'ro'nof'ski«, som ofte kommer til København, hvor han hver gang følger en bestemt rute. Han vil ankomme til banegården kl. 09.30 iført en kort pelsjakke, hvorefter han pludselig bliver kaldt hjem. Patruljen skal sætte en mand i professorens sted og derigennem opdage, hvad

Løsning af førstehjælpsopgaven

(fortsat fra side 92)

Brandsår skyldes — som navnet antyder — varme. Følgelig bør man øjeblikkelig afkøle det beskadigede område. En spand vand, en skovsø, en gryde kærnemælkskoldskål — alt koldt kan bruges, og infektionsfaren kommer i anden række. Afkølingen skal påbegyndes straks, ellers er den virkningsløs.

Efter et par minutter haler du så Hubert op af Furesøen og betragter hans brandsår. Små 1. og 2. gradsforbrændinger kan du ofte selv behandle med rød jod og en smuk forbindelse. Hvis der er flere store vabler, hvis forbrændingen dækker et større område, som f.eks. en hel fod eller underarm, eller hvis der er 3. grads forbrænding, bør den ses af en læge.

professoren plejer at gøre. Det lyder jo vældig spændende, og ventetiden til kl. 09,30 føles som en evighed.

Endelig kommer professoren. Han er højst besynderlig klædt: En kort pelsjakke, en pelshue, fløjlsbukser, »ørkenstøvler« og han bærer briller og sort skæg. Professoren rejser kort efter, og nu begynder opgaven.

Vi lader patruljens udvalgte »Te-traklo'ro'nof'ski« gå forrest, og vi andre følger efter i en vis afstand. Ca. ud for Broddmann møder vi en ung dame, der giver professoren et stykke papir. Det viser sig at være nogle spørgsmål om forholdet mellem dragespringvandets højde og højden på rådhusårnet. Da vi mener at være kommet til de rigtige resultater, ringer vi til hovedkvarteret og rapporterer det pr. kode.

Herefter tager vi sporvognen til Frederiksberg svømmehal, hvor posten imidlertid inddraget. Efter en del ventetid får vi en flaske med nogle kortsignaturer, som vi skal sætte i alfabetisk rækkefølge og derefter tage det første bogstav i hvert ord for at få formelen på et udenlandsk sæbemiddel.

Den næste post bliver på en bænk overfor Frederiksberg slot, hvor han (professoren) sætter sig og ser skråt op efter i retningen 360°. Her ser vi til vor store forbløffelse en mand, der signalerer med flag fra tårnet i Zoologisk have. Og så må vi videre til næste post, som vi finder på Valby station. Det er en mand, der

NYE DAVNE TIL ÆRES SIDEN

RIDDERE

7. Østerbro

SM Michal Rex

1. Nordborg

PF Frank Herup

Chr. d. 2. trop, Nyborg

PA John Larsen

Struer trop

Jan Grünberger

Sdr. Omme trop

PF Peder Majland

PF Poul Hansen

Sct. Jørgen, Svendborg

Storm

7. Odense Trop

PF Henrik Bjerregaard

SM Preben Wiggers

SM Jan Jacobsen

2. Frederiksberg Trop

PF Henrik Erecius Poulsen

PF Jens Duus

PF Søren Erecius Poulsen

6. Sundby Trop

SM Steen Hansen

1. KL. SPJEDERE

Stærkodder trop

PF John Frandsen

Hans Tausen trop

Jan Bigom

5. Århus

Ole Eshøj

1. Nordborg

PF Frank Herup

Chr. d. 2. trop, Nyborg

PA John Larsen

PA Peter Engel

Struer trop

Jan Grünberger

Hardeknuds trop, Aalborg

Lars Andersen

2. Valdemar Sejrs Trop

PF Jonny F. Andersen

Gert S. Hansen

3. Valdemar Sejrs Trop

PF Lars Mathiesen

7. Odense Trop

PF John Nielsen

2. Frederiksberg Trop

PF Henrik Erecius Poulsen

Virum trop

PF Michall Prasz

PF Ib Thomsen

6. Sundby Trop

SM Steen Hansen

VÆBBERE

7. Aarhus

Tommy Falck Olesen

1. Nordborg

PF Olav Jørgensen

PA Lars Johansen

Chr. d. 2. trop, Nyborg

PF Peter Engel

Struer trop

Preben Lyhne

Jørgen Melchior

Jens Peter Nørgaard

Maribo trop

PF Jes Mikkelsen

Claus Jørgensen

1. Randers

Peter Garvold

7. Odense Trop

PF John Nielsen

PA Niels Juel Jensen

PF Max Nielsen

PA Carsten Pedersen

Klaus Fink

Claus Nar, Farum

Anders Egedam

Virum trop

PA Karsten Wikkelsø

A VANDRINGER

100 KM

Virum Trop

Søren Mønsted

Anders Christensen

75 KM

Chr. d. 2., Nyborg

PA John Larsen

Torben Søndergård

7. Odense Trop

PF Henrik Bjerregaard

PA Niels Juel Jensen

Peter Andersen

Virum Trop

PF Finn Wedel Fleron

Søren Mønsted

Anders Christensen

PF Michall Prasz

60 KM

Chr. d. 2., Nyborg

PA Finn Lehmann

Leif Olsen

Jan Smith

Fuglebakken Trop

PA Eddy Møller

Ivan Rasmussen

Ernst Christensen

PF Ole Pedersen

PA Hans Øder

Knud Erik Pedersen

Bo Schubert-Petersen

Steen Michaelsen

Redaktionen sluttet

den 24. marts 1966

står og bakker på sin pibe, men han puster røgen ud efter et særligt system. Det viser sig at være morse. Vi styrter derefter ned til 6-eren, der hurtigt bringer os til Vesterbros torv, hvor professoren skal kontakte en mand på en kaffebar, men der findes mere end een kaffebar, så vi må prøve os frem, og vi vælger med held den, der hedder »Santos«. Her skal professoren binde 15 knob, og kan han det, vil han få nogle hemmelige formler.

Turen går over Ørstedsparken, hvor professoren møder sin kontakmand, og her skal vi alle kaste med redningsreb. Tilsidst går professoren gennem Kronprinssegade, og udfor tobakshandleren i nr. 41 ser han en seddel med nogle tal. Efter nogen søgen finder vi system i galskaben, turen er slut, og vi mangler kun at gå til hovedkvarteret med de næste rapporter.

Allan i 1. Nyboders Lanternen.

- find vej med Silva

Silva skolekompass type 5, uden vædske, 5 × 10 cm	11,25
Silva type 3, sværere lineal. 5 1/2 × 10 cm selvlysende punkter og med lup	23,25
Silva type 2, 5 × 10 cm med væd- ske og lup	32,00
Silva type 1, 6 × 12 1/2 cm med vædske og lup	44,00
Silva type 15 armékompass med spejl	59,75

ETUIER TIL SILVA:

Type 5-3-2 ...	6.50
Type 1	7.00
Type 15	7.50

- gør turen lettere med:

SPEJDERRANSLEN

Lille model m. udv. lomme 33 × 36 cm	67,50
Stor model m. udv. lomme 36 × 40 cm	72,50

BERGANS - SPEJDER

MODEL	98,00
Bergans - Herre	108,00
Bergans-Ekspedition m. 2 lommer	138,00

SKULDERTASKER

12,50 - 19,75 - 28,00

- sov godt i

een af vore lune soveposer

LAMA - krøluld 170 cm	39,85
UMANAK - acetatfyld 185 cm	89,50
IVIGTUT - acetat m/hætte 185 cm	99,50
samme men 200 cm	108,50
LAMA - DYNELLA - NYLON - den letteste og varmeste 185 cm	159,00

KORPSKONTOR:

Frydendalsvej 32, København V.
Tlf. ((01) 83) VE 3666 og 3650.
Kontortid: 8-16. Lørdag lukket.

REDAKTION AF KORPSETS BLADE:

SPEJDESPORT
Lektor Svend Ranvig,
Kongebrovej 28, Sorø.
Tlf. ((03) 635) Sorø 857.
SPEJDERNES MAGASIN
Fuldmægtig Axel Skylv,
Udsigten 18, Gentofte.
Tlf. GE (0133) 2719.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . KØBENHAVN K Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Danmarksgade 3
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger